30 augustus 2026 - 22e zondag door het jaar

Inleiding:
Vorige zondag hebben we gehoord dat Jezus tot Petrus zei:
“Jij bent een stevige rots waarop je kan bouwen, daarom geef Ik jou de sleutels van mijn Rijk.”
Vandaag zal blijken dat diezelfde Petrus zich laat leiden door menselijke overwegingen
en niet door de droom van God. Dromen en idealen, ze zijn prachtig, maar kosten vaak ook moed en doorzettingsvermogen. En soms zijn er anderen die ons ervan af proberen te houden. Dat horen we ook vandaag, als Jezus tegen Petrus zegt: “ga weg. Jij bent een struikelblok en een hindernis” .
Petrus gaat niet vrijuit. Niemand van ons.
Bidden wij daarom om vergeving en nieuwe moed.

Evangelie (Mt. 16, 21-27)
In die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan
en veel moest lijden van de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden,
dat Hij ter dood gebracht zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt.
Petrus nam Hem apart en begon Hem de les te lezen:
`God beware U, Heer! Dat mag U niet overkomen.’
Maar Hij van zijn kant zei tegen Petrus:
`Weg daar, achter Mij, satan. Je bent een struikelblok voor Mij,
want jouw gedachten zijn niet Gods gedachten, maar die van mensen.’
Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen:
`Als iemand achter Mij aan wil komen, laat hij dan met zichzelf breken,
zijn kruis opnemen en Mij volgen.
Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen.
Wie zijn leven verliest vanwege Mij, zal het vinden.
Want wat zal het een mens baten als hij de hele wereld wint, maar zichzelf schade toebrengt?
Of wat kan een mens geven in ruil voor zichzelf?
Want de Mensenzoon zal komen, bekleed met de heerlijkheid van zijn Vader,
samen met zijn engelen, en dan zal Hij iedereen loon naar werken geven.

Overweging
Geert noemde kort geleden de naam Sophie Scholl en pleitte er zelfs voor om haar een tegel te geven in ons pad in de tuin. Wie was zij? Zij was een Duitse studente en verzetsstrijder in de Tweede WO. zij verspreidde mee de pamfletten tegen het nationaal socialisme. Op 18 februari 1943 wordt de groep betrapt en overgeleverd aan de Gestapo en op 22 februari tot de doodstraf veroordeeld. Diezelfde dag nog wordt zij geëxecuteerd. Want mij erg raakte, zijn haar laatste woorden:
"Hoe kunnen we verwachten dat gerechtigheid de overhand krijgt als er bijna niemand bereid is om zich individueel aan een rechtvaardige zaak over te geven? Zo'n fijne, zonnige dag, en ik moet gaan, maar wat doet mijn dood er toe, als door ons duizenden mensen worden gewekt en tot actie worden aangezet."
Indrukwekkend, vind, ik zo’n statement, vlak voor je weet dat je vermoord wordt.

We hebben in de tuin een tegel voor Rosa Parks, een donkere vrouw, die weigerde haar plaats in de bus af te staan voor een blanke reiziger. Het koste haar niet het leven, maar wel haar baan en heel veel hoon en bedreigingen. En ook een tegel voor Marten Luther King, die het opnam voor de zwarte bevolking en streed voor gelijke rechten. Hem kostte het wel zijn leven. En hetzelfde kan ik zeggen van Oscar Romero, die werd doodgeschoten omdat hij niet wilde buigen voor de grootgrondbezitters
Zomaar wat namen, en we kunnen het aanvullen met honderden anderen, uit verleden en heden.
Allemaal mannen en vrouwen die een groot ideaal hadden en daarvoor alles over hadden.
Zo was het met Jezus. Hij laat zien dat het volgen van een groot ideaal niet altijd rozengeur en maneschijn is. Petrus heeft het aan den lijve ervaren. Vorige week nog werd hij geprezen, omdat hij

Jezus benoemde als de Christus, de Messias. Vandaag wordt hij terecht gewezen, erger nog: afgewezen. Ga weg, zegt Jezus. Ik moet mijn weg gaan en me niet laten tegenhouden, als het moeilijk wordt, als er afwijzing en bedreiging komt. Daarvoor moet je sterk in je schoenen staan; we hoorden het in de eerste lezing als Jeremia zegt: ik wil er niets meer van weten; ik spreek de naam van God niet meer uit'. Geloven betekent niet alleen houvast en troost, we worden ook aan het werk gezet. We dragen een verantwoordelijkheid met ons mee. een verantwoordelijkheid die Sophie Scholl, Oscar Romero, Rosa Parks, Marten Luther King en vele anderen in navolging van Jezus, hebben uitgedragen en daarmee een voorbeeld waren voor de mensen na hen. Voorbeelden om het vuur in mensen brandend te houden, ons geloof, onze idealen voor een betere en mooiere wereld, voor een lievere relatie tussen mens en natuur, mens en dier, voor vrede. Ook als dat hoon oproept, kritiek en weerwoord. Als mensen niet begrijpen waar je mee bezig bent.
Voor Petrus was dit al moeilijk. Ook voor ons is het moeilijk, al worden wij niet met de dood bedreigd. Daarom mogen wij ook om kracht bidden; kracht om het ideaal waarvoor Jezus zijn leven gaf en velen na hem, niet te laten schieten als het moeilijk wordt. Om te vertrouwen dat God met ons mee gaat, dat ons werk niet tevergeefs is. Dat God ten diepste de zin van ons leven is. Daar was Jezus vast van overtuigd. Zijn lijden en dood zouden een betekenis krijgen die de leerlingen op dat moment nog niet konden zien. Daarom ook moesten ze zwijgen; daarom ook werd Petrus terecht gewezen. En ik vraag me af ook ik, of wij het zelf wel helemaal kunnen begrijpen…..

Ik put daarom moed uit een tekst van Dietrich Bonhoeffer:
Ik geloof dat God uit alles, ook uit het slechtste,
iets goeds kan en wil laten ontstaan.
Hiervoor heeft Hij mensen nodig.
Ik geloof dat God ons in iedere moeilijke situatie
zoveel weerstandsvermogen geeft als we nodig hebben
Ik geloof dat God geen noodlot is buiten de tijd
maar dat Hij wacht op eerlijk bidden en verantwoord handelen
en hierop antwoord geeft.

Amen.